

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister),
2. 'appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 20 december 2011 in zaak nr. 11/20699 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2011 (hierna: het besluit) heeft de minister voor Immigratie en Asiel de aan de vreemdeling verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Het besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 december 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, het besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister onderscheidenlijk de vreemdeling hoger beroep ingesteld. De hogerberoepschriften zijn aangehecht.

De minister, thans: de staatssecretaris voor Veiligheid en Justitie (hierna: de staatssecretaris), onderscheidenlijk de vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Hetgeen de vreemdeling in het hogerberoepschrift aanvoert en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.
3. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.
4. In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit ten onrechte niet voor alle door hem geloofwaardig geachte feiten kenbaar heeft gemotiveerd of de daaraan door de vreemdeling ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer te wachten staat, kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij in het besluit en het verweerschrift in beroep op al die punten is ingegaan.
 - 4.1. De staatssecretaris heeft in het besluit en het ingelaste voornemen daartoe (hierna: het voornemen) geloofwaardig geacht dat de vreemdeling tot december 2005 door een persoon genaamd is bedreigd, in december 2005 slachtoffer is geworden van een aanslag op zijn vader, in 2005 twee keer door de politie in zijn land van herkomst, te weten Irak, is gearresteerd en vastgehouden, arts is, lid is geweest van de Baath-partij en

soennitisch is met een achternaam die in Irak met sjiiten wordt geassocieerd. In het voornemen heeft de staatssecretaris zich onder het kopje "geloofwaardigheid van de verklaringen" op het standpunt gesteld dat de vreemdeling na december 2005 ten minste nog anderhalf jaar in Irak heeft verbleven en dat zich nadien geen feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die er op duiden dat hij de bedreiging van de zijde van Nashwan serieus had moeten nemen. Verder heeft de staatssecretaris niet geloofwaardig geacht dat de aanslag op de vreemdeling was gericht en heeft hij zich op het standpunt gesteld dat nadien niet is gebleken van enige gebeurtenis waaruit redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de vreemdeling in de negatieve aandacht van de plegers van die aanslag is komen te staan. Verder heeft de staatssecretaris gesteld dat zich na de laatste arrestatie en vrijlating in 2005 geen feiten of omstandigheden hebben voorgedaan waaruit kan worden afgeleid dat de vreemdeling sindsdien in de negatieve aandacht van de autoriteiten heeft gestaan. Voorts heeft de staatssecretaris geconcludeerd dat ongeloofwaardig is dat de vreemdeling ten tijde van zijn vertrek uit Irak in de negatieve aandacht van de autoriteiten of derden heeft gestaan, zodat het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht heeft en de vreemdeling niet voor een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000 in aanmerking komt. In het besluit heeft de staatssecretaris zich voorts op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze bij terugkeer naar Irak een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) wegens zijn beroep als arts, zijn lidmaatschap van de Baath-partij of zijn achternaam. In het verweerschrift in beroep heeft de staatssecretaris uiteengezet dat de door de vreemdeling aan de geloofwaardig geachte feiten van het asielrelaas ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer te wachten staat, niet reëel en plausibel zijn, zodat ook daarin geen grond is gelegen voor een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, onder a of b, van de Vw 2000.

4.2. Gelet op de door haar vermelde uitspraak van de Afdeling van 1 juli 2010 in zaak nr. 200906728/1/V2 (www.raadvanstate.nl) heeft de rechtbank terecht overwogen dat de staatssecretaris de door de vreemdeling aan de geloofwaardig geachte feiten van het asielrelaas ontleende vermoedens over wat hem bij terugkeer te wachten staat, niet in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, maar in het kader van de zogeheten kwalificatievraag had moeten beoordelen. Hoewel de staatssecretaris die vermoedens deels in het voornemen onder het kopje "geloofwaardigheid van de verklaringen" heeft beoordeeld en heeft geconcludeerd dat het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht heeft, kan, mede gezien voormelde door de staatssecretaris in het verweerschrift in beroep gegeven verduidelijking daarvan, uit voormelde in het voornemen weergegeven motivering worden opgemaakt dat hij inhoudelijk heeft beoordeeld of die vermoedens kwalificeren als rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 en die kwalificatievraag ontkennend heeft beantwoord. Daarom heeft de staatssecretaris inhoudelijk gezien een juist beoordelingskader gehanteerd. Onder die omstandigheden heeft de rechtbank ten onrechte

overwogen dat de staatssecretaris het besluit in zoverre niet deugdelijk heeft gemotiveerd.

4.3. De klacht is terecht voorgedragen, maar grief 2 kan niet tot het ermee beoogde doel leiden, omdat de rechtbank het besluit op een andere grond terecht heeft vernietigd. De rechtbank heeft immers onbestreden overwogen dat de staatssecretaris in het besluit ondeugdelijk gemotiveerd is ingegaan op het betoog van de vreemdeling dat zich ten tijde van het besluit van 7 december 2007, waarbij de staatssecretaris de vreemdeling de, in het besluit ingetrokken, verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 heeft verleend, in Irak in het algemeen en Nineveh in het bijzonder, een bedreiging als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, sub 3, van de Vw 2000 voordeed.

Grief 2 faalt.

5. In de grieven 1, 3 en 4 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij de rechtsgevolgen van het besluit niet in stand laat omdat hij de door de vreemdeling in beroep overgelegde brieven van een vriend van hem van 22 september 2011 onderscheidenlijk zijn tante van 26 september 2011 (hierna: de brieven) nader moet onderzoeken en alsnog bij zijn besluitvorming moet betrekken aangezien de staatssecretaris geen standpunt over de brieven heeft ingenomen en de in de brieven vervatte informatie aannemelijk kan maken dat de vreemdeling ten tijde van zijn vertrek uit Irak in juni 2007 in de negatieve aandacht stond als gevolg van de tot december 2005, vanwege de Baath-partij, aan hem gerichte bedreigingen. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat hij zich in het verweerschrift in beroep deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat de brieven niet aan het besluit kunnen afdoen.

5.1. In het verweerschrift in beroep heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de brieven niet aan het besluit kunnen afdoen, omdat zij niet uit objectieve bron afkomstig zijn. Voorts heeft hij daarin ongeloofwaardig geacht dat het in de brief van 22 september 2011 vermelde contact in 2006 tussen de opsteller van deze brief en , die de vreemdeling tot december 2005, vanwege de Baath-partij, heeft bedreigd, heeft plaatsgevonden. Het is immers, aldus de staatssecretaris, bevreesdheid wekkend dat de vreemdeling van dat contact niet eerder melding heeft gemaakt, nu deze heeft verklaard dat hij in 2006 meer dan eens telefonisch contact met die opsteller heeft gehad. Ter zitting bij de rechtbank heeft de vreemdeling zich op het standpunt gesteld dat hij van voormeld contact met Nashwan niet eerder melding heeft gemaakt, omdat hij eerder geen bewijs van dat contact heeft kunnen overleggen.

5.2. De brieven bevatten geen andere dan de in 5.1 weergegeven informatie over door de vreemdeling, vanwege de Baath-partij, ondervonden negatieve aandacht. Nu de rechtbank onbestreden heeft overwogen dat van het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht moet uitgaan, heeft zij niet onderkend dat de staatssecretaris in het verweerschrift in beroep in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten dat het in 5.1 vermelde contact met heeft plaatsgevonden. Gelet hierop heeft de

rechtbank in de brieven ten onrechte aanleiding gezien om de rechtsgevolgen van het besluit niet in stand te laten, zodat de grieven 1, 3 en 4 slagen.

6. Gelet op 5.2 is het hoger beroep van de staatssecretaris kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak moet worden vernietigd voor zover de rechtbank heeft bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal uit een oogpunt van finale geschillenbeslechting worden nagegaan of aanleiding bestaat om krachtens artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit in stand blijven.

7. De vreemdeling heeft betoogd dat hij wegens de in 4.1 vermelde en door de staatssecretaris in het besluit geloofwaardig geachte feiten bij terugkeer naar Irak een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling loopt.

7.1. De rechtbank heeft overwogen dat de staatssecretaris de verklaringen van de vreemdeling dat deze zich sinds de aanslag in december 2005 tot aan zijn vertrek uit Irak in juni 2007 heeft schuilgehouden en Irak niet eerder heeft kunnen verlaten door naar Jordanië te gaan, in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Nu het door de vreemdeling ingestelde hoger beroep kennelijk ongegrond is, moet van de juistheid van die overweging worden uitgegaan. Gelet op 5.2 en nu de vreemdeling voorts vanaf december 2005 in Irak geen problemen van de zijde van de autoriteiten of derden heeft ondervonden, heeft de staatssecretaris zich terecht op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze ten tijde van zijn vertrek uit Irak in de negatieve aandacht van de autoriteiten of derden stond.

7.2. In het aanvullend beroepschrift van 20 juli 2011 heeft de vreemdeling aangevoerd dat de situatie inmiddels dusdanig is verslechterd dat hij bij terugkeer naar Irak, wegens zijn achternaam, een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling loopt, omdat het sektarisch geweld in zijn voormalige woonplaats I... is toegenomen en hij van een vriend heeft gehoord dat de woning van zijn familie in 2008 in beslag is genomen omdat zij sjiieten zouden zijn. Bij aanvullend beroepschrift van 30 september 2011 heeft hij de in 5 vermelde brief van 22 september 2011 overgelegd om zijn asielrelaas aannemelijk te maken. In die brief staat dat de woning van zijn vader in 2008 is vernield door personen die hebben gezegd daartoe te zijn overgegaan omdat de eigenaar van die woning een sjiiet zou zijn.

7.3. De staatssecretaris heeft zich in het besluit op het standpunt gesteld dat het door de vreemdeling wegens diens achternaam gestelde risico niet reëel is, omdat hij heeft verklaard dat hij deswege nimmer problemen heeft ondervonden. In het verweerschrift in beroep heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de brief van 22 september 2011 niet uit objectieve bron afkomstig is en derhalve niet aan het besluit kan afdoen en dat de vreemdeling diens stelling dat het sektarisch geweld in Mosul is toegenomen niet heeft toegelicht.

7.4. De brief van 22 september 2011, voor zover in 7.2 weergegeven, kan niet aan het besluit afdoen, reeds omdat daaruit niet blijkt dat de opsteller daarvan, die zelf geen objectieve bron is, wel uit objectieve bron heeft vernomen wat hij over de woning van de vreemdeling heeft gesteld. Hetzelfde geldt voor wat in 7.2 is vermeld over hetgeen de vreemdeling van een vriend heeft gehoord en met die brief heeft beoogd aannemelijk te maken. Gelet hierop heeft de vreemdeling, die heeft verklaard nimmer problemen wegens zijn achternaam te hebben ondervonden, met zijn stelling dat het sektarisch geweld in Mosul is toegenomen, daargelaten de vraag of hij deze stelling heeft toegelicht, niet aannemelijk gemaakt dat de situatie in Irak voor hem inmiddels dusdanig is verslechterd dat hij bij terugkeer, wegens zijn achternaam, een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling loopt.

Het betoog faalt.

8. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de staatssecretaris in het besluit ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat de vreemdeling bij terugkeer naar Irak, wegens zijn westerse opvattingen, niet een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling loopt. Hij heeft dit standpunt toegelicht door erop te wijzen dat hij in Nederland is geïntegreerd en geworteld, volledig aan de vrije samenleving gewend is geraakt en zich westerse ideeën en opvattingen eigen heeft gemaakt. Voorts heeft hij erop gewezen dat terugkeer naar Irak bij hem tot psychosociale druk zal leiden, omdat hij die ideeën en opvattingen in Irak, waar streng islamitische waarden en normen steeds meer de overhand krijgen, voor zichzelf zal moeten houden om voormeld risico te voorkomen.

8.1. In het besluit heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling geen concrete feiten naar voren heeft gebracht om aannemelijk te achten dat hem bij terugkeer naar Irak, wegens diens westerse opvattingen, een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling te wachten staat.

8.2. Reeds omdat de vreemdeling niet aan de hand van informatie over Irak heeft geconcretiseerd dat personen daar alleen al wegens hun westerse ideeën en opvattingen een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling lopen, heeft de staatssecretaris niet ondeugdelijk gemotiveerd waarom de vreemdeling het gestelde risico niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het betoog faalt.

9. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de staatssecretaris het besluit ondeugdelijk heeft gemotiveerd, omdat hij daarin niet heeft toegelicht waarom uit de door de vreemdeling overgelegde landeninformatie over Irak niet volgt dat zich ten tijde van het besluit in Irak in het algemeen en Nineveh in het bijzonder een bedreiging als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, sub 3, van de Vw 2000 voordeed. De in dit kader door de vreemdeling overgelegde landeninformatie over Irak heeft betrekking op de periode tot november 2010.

9.1. Dit betoog faalt, reeds omdat de vreemdeling geen landeninformatie heeft overgelegd die betrekking heeft op de situatie in Irak ten tijde van het besluit en evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat de situatie in Irak sinds november 2010 tot en met de datum waarop de staatssecretaris het besluit heeft genomen ongewijzigd is gebleven of is verslechterd.

10. De vreemdeling heeft zijn in 4.3 weergegeven betoog toegelicht door te verwijzen naar de in het Besluit van de staatssecretaris van 21 mei 2007, nr. 2007/9, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Stcrt. 2007, nr. 100; hierna: WBV 2007/9) vermelde redenen voor het invoeren van een categoriaal beschermingsbeleid, volgens welk beleid de staatssecretaris hem bij besluit van 7 december 2007 een verblijfsvergunning heeft verleend. De bescherming die de staatssecretaris hem, gezien deze toelichting, had moeten verlenen, mag de staatssecretaris alleen beëindigen volgens artikel 16 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304; hierna: de richtlijn), aldus de vreemdeling.

10.1. Volgens WBV 2007/9 komen asielzoekers uit Centraal-Irak krachtens artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000 voor een verblijfsvergunning in aanmerking, omdat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak ten opzichte van april 2006 verder is verslechterd; de centrale overheid in grote delen van het land geen geweldsmonopolie heeft en haar burgers niet tegen willekeurig geweld, dat aan de orde van de dag is, kan beschermen; het geweld dat zich voordoet ongericht lijkt, in die zin dat een ieder er het slachtoffer van kan worden; en het geweld zich grotendeels voordoet in het soennitische midden van Irak.

10.2. In het verweerschrift in beroep heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling, door te verwijzen naar WBV 2007/9, niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich ten tijde van het besluit van 7 december 2007 in Irak in het algemeen en Nineveh in het bijzonder een bedreiging als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder b, sub 3, van de Vw 2000 voordeed, omdat uit de omstandigheid dat de staatssecretaris een categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak heeft gevoerd noch uit het in WBV 2007/9 vermelde geweld kan worden afgeleid dat zich toentertijd een dergelijke bedreiging voordeed.

10.3. Nu ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 de vreemdeling aannemelijk heeft moeten maken dat een rechtsgrond voor verlening aanwezig is, heeft de staatssecretaris in het verweerschrift alsnog deugdelijk gemotiveerd waarom het in 4.3 weergegeven betoog van de vreemdeling faalt.

11. Daarom bestaat aanleiding om te bepalen dat de rechtsgevolgen van het besluit in stand blijven.

12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

13. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 20 december 2011 in zaak nr. 11/20699 voor zover de rechtbank heeft bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 31 mei 2011 geheel in stand blijven.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.J.C. Robben, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

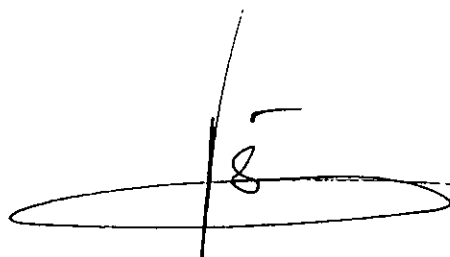
w.g. Robben
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2013

282-610.

Verzonden: 28 januari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser